

Strofe de-a lungul anilor

Lucian Blaga

Când prin oraș calci lin pe străzi
sămânța ulmilor, și-n mers
în adevăruri limpezi crezi -
mai e nevoie de vreun vers?

Când mușchiul de pădure mult
ne-alină-n vară verde dor
și glasul picurat ți-ascult -
mai e nevoie de-un izvor?

Când în bătaia vântului
mlădie umbli pe colnic,
pe-ntinderea pământului
mai e nevoie de vreun spic?

Când între lipsă și prisos
ne bucurăm de câte sunt
și cântă pe subt glij un os -
mai e nevoie de cuvânt?

Când îți ghicesc arzândul lut
cum altul de Tanagra nu-i,
din miazănoapte până-n sud
mai e nevoie de statui?

Când hoinărind, alătura,
noi mână-n mână ne găsim
cu ochii la aceeași stea -
mai e nevoie de destin?